

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514202451
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8514202451.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Elišky Wagshalovej, v spore žalobcov: 2/ C. Q., na neznámom mieste, 3/ C. Q., na neznámom mieste, 4/ C. P., na neznámom mieste, 5/ C. P., na neznámom mieste, 6/ F. Q., na neznámom mieste, 7/ T. D., na neznámom mieste, 8/ H. D., na neznámom mieste, 9/ H. M., na neznámom mieste, XX/ T. Q., na neznámom mieste, XX/ C. Q., na neznámom mieste, 12/ M. P., rod. W., na neznámom mieste, 13/ H. D., rod. K., na neznámom mieste, 14/ K. Q., na neznámom mieste, 15/ F. Q., na neznámom mieste, 16/ K. P., na neznámom mieste, 17/ C. D., rod. K., na neznámom mieste, 18/ K. D., na neznámom mieste, 19/ K. D., na neznámom mieste, 20/ W. P., rod. C., na neznámom mieste, 21/ K. P., na neznámom mieste, 22/ H. B., na neznámom mieste, 23/ D. Q., na neznámom mieste, 24/ B. Q., na neznámom mieste, 25/ C. Q., na neznámom mieste, 26/ A. Q., na neznámom mieste, 27/ T. V., na neznámom mieste, 28/ T. D., na neznámom mieste, 29/ T. K., na neznámom mieste, 30/ K. Q., na neznámom mieste, 31/ K. P., na neznámom mieste, 32/ K. V., na neznámom mieste, 33/ C. D., rod. T., na neznámom mieste, 34/ C. D., rod. W., na neznámom mieste, 35/ B. Q., na neznámom mieste, 36/ B. V., na neznámom mieste, 37/ B. P., na neznámom mieste, 38/ T. D., rod. C., na neznámom mieste, 39/ W. D., rod. K., na neznámom mieste, 40/ W. D., rod. B., na neznámom mieste, 41/ B. P., na neznámom mieste, 42/ B. K., na neznámom mieste, 43/ K. D., na neznámom mieste, 44/ C. D., rod. K., na neznámom mieste, 45/ B. P., rod. C., na neznámom mieste, 46/ K. Q., na neznámom mieste, 47/ K. K., na neznámom mieste, 48/ B. K., rod. V., na neznámom mieste, 49/ V. D., na neznámom mieste, 50/ T. Q., na neznámom mieste, 51/ V. D., na neznámom mieste, 52/ K. Q., na neznámom mieste, 53/ T. K., na neznámom mieste, 54/ T. D., na neznámom mieste, 55/ C. V., na neznámom mieste, 56/ W. P., rod. H., na neznámom mieste, 57/ H. Q., na neznámom mieste, 58/ C. D., rod. H., na neznámom mieste, 59/ K. D., rod. H., na neznámom mieste, 60/ H. V., na neznámom mieste, 61/ K. P., rod. K., na neznámom mieste, 62/ K. V., na neznámom mieste, 63/ H. Q., na neznámom mieste, 64/ H. D., rod. K., na neznámom mieste, 65/ B. V., na neznámom mieste, 66/ B. P., rod. K., na neznámom mieste, 67/ B. Q., na neznámom mieste, 68/ W. Q., na neznámom mieste, 69/ B. Q., na neznámom mieste, 70/ B. Q., na neznámom mieste, 71/ B. K., na neznámom mieste, 72/ W. D., na neznámom mieste, 73/ W. D., na neznámom mieste, 74/ W. P., na neznámom mieste, 75/ W. P., na neznámom mieste, 76/ W. Q., na neznámom mieste, 77/ W. D., rod. K., na neznámom mieste, 78/ T. P., rod. F., na neznámom mieste, 79/ B. P., rod. D., na neznámom mieste, 80/ B. Q., na neznámom mieste, 81/ V. P., rod. B., na neznámom mieste, 82/ W. Q., na neznámom mieste, 83/ W. V., na neznámom mieste, 84/ W. V., na neznámom mieste, 85/ W. Q., na neznámom mieste, neznámi vlastníci v 2/ až 85/ rade zastúpení: Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, PSČ 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, proti žalovaným: 1/ Q. E., trvale bytom K. XX, XXX XX K., 2/ W. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K. č. XX, XXX XX K., zastúpení JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, za účasti žalobcu 1/ Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdková 36, IČO: 17 335 345, v konaní o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 5C/146/2014 - 430 zo dňa 12.11.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Zo znaleckého posudku znalca z odvetvia Geodézia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria J.. V. K., vyplynula podrobná identifikácia parciel.

Odborný posudok, ktorý vypracoval vyhotoviteľ Progres CAD Engineering, s.r.o., bol vypracovaný ako podklad pre prerozdelenie scelených pozemkov po vykonaní pozemkových úprav podľa jednotlivých vlastníckych vzťahov - rozdelenie na majetok žalobcu v 1/ rade - SR, a majetok žalobcov v 2/ až 85/ rade - neznámych, resp. nezistených vlastníkov.

Predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva neznámych, resp. nezistených vlastníkom (žalobcom v 2/ až 85/ rade) na základe ich zápisu v pozemnoknižných zápisniciach ako fyzických osôb a ako spoluvlastníckych podielov v urbánom spoločenstve jednak k pozemkom KNC v obvode projektu pozemkových úprav a jednak k pozemkom KNE mimo obvod pozemkových úprav, ktorých je ako vlastník v katastri nehnuteľnosti zapísaný žalovaný v 1/ rade a na základe darovacej zmluvy aj žalovaný v 2/ rade (LV XXX).

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na predmetnej určovacej žalobe, ktorý mal za daný.

Keďže právnym následkom vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva priamo zo zákona (ex lege), bolo potrebné pri uplatňovaní inštitútu vydržania rozlišovať jednotlivé obdobia platnosti právnej úpravy a to obdobie platnosti obyčajového práva na území Slovenska do 31. 12. 1950, ďalej obdobie platnosti Občianskeho zákonníka 141/1950 Zb. od 1. 1. 1951

Žalovaní nepreukázali, aby nehnuteľnosti, ktorých sa stal žalovaný v 1/ rade zapísaným vlastníkom, resp. podielovým spoluvlastníkom na základe listín (N 365/96, N 367/96, Vy 1/98) nadobudol žalovaný v 1/ rade tak , ako to vyhlásil do notárskych zápisníc, teda dedením od jeho právnych predchodcov, resp. ako podklad správneho rozhodnutia Vy 1/98 darovaním. Súd konštatoval, že z notárskych zápisníc nevyplýva, od ktorého konkrétneho právneho predchodcu odvodzuje dedenie, kedy jeho právny predchodca, na základe akých právnych úkonov nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, kedy vstúpil do držby a kedy vydržacia lehota uplynula. Uviedol, že nebolo možné nepoukázať na skutočnosť, že otec žalovaného v 1/ rade, P. E., v čase vyhotovenia notárskych zápisníc, t.j. 13.5.1996 žil, zomrel až X.XX.XXXX, teda právo dediť po starom otcovi žalovaného v 1/ rade prislúchalo otcovi žalovaného v 1/ rade, nie priamo žalovanému v 1/ rade ako vyhlásil do notárskej zápisnice.

Z vypočutých svedkov, okrem príbuzných žalovaného v 1/ rade (matka, ujo), ani jeden zo svedkov známych pomerov v obci R., nemal vedomosť o tom, aby rodina Z. z K. niečo v obci R. vlastnila, užívala, alebo si robila vlastnícke nároky na pôdu. Pokiaľ ide o svedka K. Q., súd jeho výpoveď hodnotil ako nevierohodnú, tento svedok bol, rovnako ako žalovaný v 1/ rade, členom komisie ROEP za vlastníkov, pričom je známe, že aj tento svedok nadobudol obdobným spôsobom vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v katastrálnom území R., rovnako ako aj tretí člen komisie.

Pokiaľ, tak ako to tvrdil žalovaný v 1/ rade, k prevodom nehnuteľností medzi jeho právnymi predchodcami a žalobcami v 2/ až 85/ rade malo dôjsť pred alebo počas I. svetovej vojny, resp. počas II. svetovej vojny, pri takomto množstve prevodov (nadobudnutia vlastníckeho práva od 85 vlastníkov vedených v pozemkovej knihe) je nepravdepodobné aby právni predchodcovia žalovaného v 1/ rade nadobudnutie vlastníckeho práva nezavkladovali v pozemkovej knihe.

Žalovaný v 1/ rade nepreukázal nielen titul na vstup do držby, ale nepreukázal ani držbu po dobu vydržacej lehoty, svedkovia známi pomerov nemali vedomosť o tom, aby rodina E.ových v R. niečo užívala. V tejto súvislosti súd poukázal na zistenia znalca J.. V. K., ktorý v znaleckom posudku uviedol, že záznamy v operátoch katastra (výkazy zmien a parcelný protokol) a v operátoch jednotnej evidencie pozemkov (JEP) pred evidenciou nehnuteľností (EN) a po 1.4.1964 a ani dávky z kontigentov a dane nesvedčia o tom, aby právni predchodcovia žalovaných držali sporné nehnuteľnosti.

Z uvedených dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a určil jednotlivým žalobcom v 2/ až 85/ rade ich spoluvlastnícke podiely na jednotlivých nehnuteľnostiach, tak ako to bolo vyšpecifikované v Odbornom posudku zo dňa 28.5.2009, vypracovaného spoločnosťou Progres CAD Engineering, s.r.o. Prešov a ako uviedol vo výroku rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol na základe § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 a článku 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní v rade 1/ a 2/ s odkazom na § 364 ods.1 písm. f), h) CSP (zrejme § 365 CSP - pozn. odv.súdu), namietajúc, že súd zohľadnil len výpovede svedkov v ich neprospech, a nebral do úvahy výpovede svedkov M. T., C. E.ovej, C. F. a Q. K.. Poukázali na rozhodnutie správneho orgánu Vy1/1998, kde príslušná komisia pre obec R. dňa 10.9.1997 vyhovelá žiadosti žalovaného v rade 1/ o vydanie osvedčenia na základe zákona č.

180/1995 Z.z. K názoru súdu prvej inštancie o nedôveryhodnosti výpovede svedkov uviedli, že ide o osoby staršieho veku, a takisto sa jednalo o hektické povojnové obdobie, a aj z tohto dôvodu mnohé dohody boli len ústne. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť. Majú za to, že žalovaní splnenie podmienok pre vydržanie nepreukázali.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) na základe včas podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP v spojení s ust. § 470 ods. 1 a 2 veta prvá CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 22.5.2019 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných dôvodným nebolo.

5. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať (§ 379 a 380 CSP).

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. Odvolacia argumentácia žalovaných bola koncentrovaná na tvrdenie o nesprávnosti zistenia skutkového stavu z vykonaného dokazovania a nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie.

7. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je súdnou praxou interpretovaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie posúdil vec po právnej stránke, ktoré však v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom vtedy, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Dochádza k tomu vtedy ak je logický rozpor v hodnotení dôkazov z hľadiska závažnosti, zákonnosti, vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je súdnou praxou interpretovaný, v zmysle jeho relevancie ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, čím došlo k omylu v aplikácii práva.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením má odvolací súd za to, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Z odôvodnenia rozsudku je zrejмый vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym záverom. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a preto len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na odvolacie námietky dodáva:

10. Vo vzťahu k odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nebral do úvahy výpovede svedkov, ktorí vypovedali v prospech žalovaných, konkrétne výpovede svedkov M. T., C. E.ovej, C. F. a Q. K. odvolací súd uvádza nasledovné:

K svedeckej výpovedi svedka M. T. (č.l. 1 428 a nasl. spisu č.k. 5C/247/2002) odvolací súd poznamenáva, že táto výpoveď nijako nepotvrďuje tvrdenia žalovaných o tom, že sporné pozemky užívali ich právni predchodcovia, resp. že by nejaké pozemky v obci R. vlastnili.

Svedecká výpoveď svedkyne C. E.ovej (č.l. 1 647 a nasl. spisu 5C/247/2002) takisto nepreukazuje pravdivosť vyhlásení žalovaného v rade 1/. Žalovaný v notárskej zápisnici č. N 365/96, NZ 366/96 (č.l. 17 a nasl.. spisu 5C/247/2002) vyhlásil, že svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam odvodzuje z titulu dedenia po jeho právnych predchodcoch, t.j. aj po jeho otcovi. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že otec žalovaného v rade 1/, jej manžel, pozemky synovi daroval (darované však mali byť len pozemky v zmysle rozhodnutia Vy1/98, č.l. 737 a nasl. spisu č.k. 5C/247/2002). Z jej svedeckej výpovede nie je zrejmé, o ktorých pozemkoch hovorí, t.j. či o tých, ku ktorým mal žalovaný v rade 1/ nadobudnúť vlastnícke právo na základe vyhlásenia o vydržaní v notárskej zápisnici, alebo na základe rozhodnutia Vy1/98. O rozporuplnosti tvrdení žalovaného v rade 1/ svedčí aj to, ako správne postrehol aj súd prvej inštancie, že v čase vyhlásenia v notárskej zápisnici, t.j. v roku 1996, otec žalovaného v rade 1/ ešte žil, zomrel až v roku 2003.

Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné brať do úvahy aj skutočnosť, že svedkyňa osobne pri podpisovaní či dojednávani zmlúv, ktorými mal jej svokor (starý otec žalovaného v rade 1/) odkúpiť pozemky, nebola osobne prítomná, tieto informácie má len sprostredkovane od svokra.

Navyše svedkyňa je matkou žalovaného v rade 1/, čo v spojení s vyššie uvedeným, objektívne vzbudzuje pochybnosti o jej nezaujatej a pravdivej výpovedi.

Prečo súd prvej inštancie nezohľadnil výpoveď svedka Q. K. (č.l. 1 648 a nasl.. spisu 5C/247/2002), vysvetlil v bode 65 odôvodnenia napadnutého rozsudku a k uvedeným dôvodom odvolací súd nemá žiadne výhrady.

Napokon ako jediná výpoveď v prospech žalovaných zostala len výpoveď svedka C. F., taktiež rodinného príslušníka žalovaného v rade 1/ (č.l. 1 648 a nasl.. spisu 5C/247/2002), ktorá, rovnako ako výpovede C. E.ovej a Q. K., vo vzťahu k ostatným svedeckým výpovediam a v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi, neobstojí. Ani tento svedok nevedel uviesť, z akého právneho titulu mal otec žalovaného uvedené pozemky užívať.

11. Na veci nič nemení ani vydanie rozhodnutia správneho orgánu Vy1/1998. Správny orgán vychádzal len zo žiadosti žalovaného v rade 1/ a čestných vyhlásení C. F. (uja žalovaného v rade 1/) a C. T. (č.l. 745 a 751 spisu 5C/247/2002). Z obsahu spisu nevyplýva, že by správny orgán pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z iných úradných a záväzných dokumentov, ani že by mal osvedčený právnu titul nadobudnutia, existenciu držby a jej oprávnenosť.

Žalovaný v rade 1/ uviedol, že otec mu pozemky daroval „neformálne“ v roku 1975, čo však nič nemení na tom, že v tom čase sa pre prechod vlastníctva vyžadovala registrácia zmluvy na štátnom notárstve (ust. § 134 ods. 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom od 1.7.1969 do 31.12.1982). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok č.k. 5C/247/2002-1996 z 27.1.2014, ktorým /o.i./ bola vec, ktorá bola predmetom odvolacieho prieskumu vylúčená na samostatné konanie, v ktorom sa uvádza: „Rodina B. patrila medzi občanov nemeckej národnosti, ktorým bol konfiškovaný majetok, t.j. aj pozemky uvedené vyššie, ktorých boli vlastníckmi jednotliví príslušníci rodiny B. tak, ako je to uvedené vyššie, a to podľa nar. č. 104/45. Ak by teda rodina Schubských darovala majetok, t.j. aj nehnuteľnosti otcovi odporcu v čase od 29.3.1938 do konfiškácie, tieto nehnuteľnosti by tiež podliehali konfiškácii podľa § 1 ods. 3a nar. 104/45, keďže boli „scudzené,“ osobami, uvedenými v § 1 ods. 1 až 3 cit. zákona, t.j. osobami nemeckej národnosti bez ohľadu na štátnu príslušnosť, a to aj keď by mali patriť na základe tohto scudzenia osobám, vo vlastníctve ktorých by inak nespádali pod konfiškáciu, t.j. otcovi odporcu. V roku 1944, t.j. v čase, keď mala rodina B. darovať pozemky otcovi odporcu, na území Slovenska platilo uhorské obyčajové právo, podľa ktorého sa mohlo nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vydržaním, pričom oprávnený držiteľ musel držať nehnuteľnosť najmenej po dobu 32 rokov a držba musela byť oprávnená, pokojná a nerušená. Do konfiškácie otec odporcu nemohol k týmto „darovaným“ pozemkom nadobudnúť vlastnícke právo na základe vydržania, keďže od roku 1944 do konfiškácie do platnosti a účinnosti nar. 104/45 nesplnil podmienku 32 ročnej vydržacej doby v zmysle uhorského obyčajového práva“.

12. Keďže žalovaní žiadne iné relevantné odvolacie dôvody spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v ich prospech neuviedli, odvolací súd, vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane správneho súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, ku ktorému žalovaní nevzniesli žiadne odvolacie námietky.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v odvolacom konaní plne úspešní, odvolací súd im preto priznal voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania nebola tvrdená a v zmysle § 257 CSP zo spisu ani nevyplývala.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.